

„INTERRAILER”-ként Európában

Ezúttal tudatosan „lecsorogva” Nyugat-Német-országban. Az NSZK-ban négy város felkeresésére volt módom. Most tehát mozaikok Hamburgból, Kölnből, Heidelbergből és Münchenből.

- Hamburgról némi képem már volt, talán emlékszik még az olvasó a St. Pauli negyedről írott „egzotikumokra” (is). Most más oldaláról ismertem meg ezt az igaz-vérig kikötővárost, amely rendezettségével kitűnik társai közül. A város, mint általában Nyugat-európai társai, későn ébred, az utcák csak nyolc óra körül népesednek be igazán. Korábban főleg csak rengeteg futóval (és Alster, a két hattyús belső tó körül) és a csőrömpölő S és U-bahnnal találkozik az ember. Vasárnap kora reggel pedig egy egészen sajátos kirakodóvásárnak is látogatója lehet. Ahogy telnek az órák, a belváros vonzó, hatalmas áruházai és a St. Pauli negyed olcsón jó minőségű műszaki árut kínáló boltjai is kinyitnak.

Hamburg érdekes és kitarulkozó város, ahol a történelmi (bombázások előtti) városkép is előtűnik, kiegészülve a kikötővel (ahova az NSZK importjának 20%-a érkezik), a villanegyedekkel és a hatalmas, modern (s szép) városrészekkel. És ez mind pezseg, él, más és más, nehezen megünható hangulatot áraszt. Közlekedési rendszere példásan szervezett, a fejlett tömegközlekedési hálózat és a gyorsforgalmi utak sokasága városképfőmáló erőként is szorosan kiegészítik egymást. S egy igazi különlegesség: a századunk első évtizedében épült Elba alagút, amely két városrész között a távolságot kb. 10 km-rel rövidítette. Ma is üzemel, bár a 70-es években épült autópálya kialakítású 4 km hosszú társa jóval híresebb, és sokan azt tekintik a modern közúti közlekedés jelképének. Az idősebb alagút a talaj felszíne alatt 40 m-rel halad. Felszíni csarnokába belépve meghökkentő kép fogad. Óriási függőleges akna (40x30x40 m) vezet a mélybe, esen át közelíthető meg maga az alagút. A járműveket négy jókora lift szállítja, míg a gyalogosok egy körbefutó rámpán is a mélybe érszkedhetnek. Egyetlen útikönyv sem ír erről a látványról,

mégis a ma mérnöke ószinte csodálattal nézheti ezt a tiszteletre méltó építményt.

- Köln. Először is nemcsak a dómból áll ez a Rajna parti metropolisz. Köln ennél sokkal több, egy virágzó, jól karbantartott, élettel teli város. Hamburg és Köln között az Intercity expressz (a pódíj adott viszonylatra - nem vonatra! - idehaza is kifizethető, forintban) maga az álom. Suhanás, olykor 200 km-es sebességgel, légkondicionált, patyolattiszta szerelvényen. Ezt sem hagyhatja ki egy közlekedésmérnök, látnia kell azt, hogy a XX. század végének vasútja képes állni a versenyt a többi közlekedési ág kihívásával. Ha ilyen!

Kölnben a vonatból kilépőt rögtön a gótikus dóm látványa köti le. Szép, monumentális, de nem annyira különleges. Talán túl szubjektív a kép, de engem az esti belváros szibongása, a Rajna parti élet és a vizen szjóló, a Dunánál sokkal élénkebb hajóforgalom látványa, a modern épületekben megbújó szép múzeumok jobban megfogtak. Persze az ízlésesen kivilágított dóm is szép képet nyújt.

- Heidelberg, ez a Neckar parti kisebb város a maga patinájával, finom bájával, festői környezetével hat elsősorban az emberre. Még mielőtt a napsütötte csupaszöld folyóparton nekikindultam volna felfedező utamnak, néhány hajnali órát a pályaudvaron töltöttem az éjszakából. Fél hét tájt két rendőr végigsétált az alvók között, és csendes szóval ébresztette fel őket. Az ilyen kultúrált, udvarias hatósági fellépést példaértékűnek vélem. A város egyébként is megkapó. Az európai kultúra és tudomány esen fellegvára viszonylag kisebb károkkal vészeltte át a Drezdától Stuttgartig minden német városban soha be nem gyógyuló hegekát hagyó bombázásokat. A városba nyúló hegyeken erődítmények és kastélyok sorakoznak, de a város egységes XVII-XVIII. századi városmagja is méltó a turisták érdeklődésére.

- Münchenig ismét Intercity vonattal utastam. Stuttgart után már a Duna ulmi feltűnését várja a Magyarország felé közeledő utazó. S lám, a Rába

méretű folyó partján itt is sportligetek, evezős telepek sora húzódik. A sport szeretete talán az NSZK-ban látszott legfeltűnőbbben. Az egészséges életmód, a mozgás kultusza mélyen beleívódott az emberekbe, s egyáltalán nem annyira jellemző a sörpocakos bajor, mint sokan képzelik. Münchenben először a „Zwinger”-nyi kincset ígérő régi képtár felé indultam, de (ez is!) délután négyig tart csak nyitva. Kutya meleg lévén (a másnapi helyi újságok 35°-os rekordról tudósítottak) az olimpiai parkot kerestem fel elsőként. A dimbes-dombos környezetben (melyre talán Balczó olimpiai futása révén sokan emlékeznek) igazi családias a hangulat. Az olimpiai uszoda és a stadion látványa, kiegészülve az olimpiai falu és a BMW székházának képével az egyik oldalra nézve tűnt fel, míg a másik oldalon az a város látható, melyet sokan az NSZK fővárosának tartanak. A sok bombarágta sebhely (melyek beépítése nem mindig sikerült sikeresnek) ellenére sok szép építészeti emlék (pl. a bajor királyi palota, a városháza, a diadalív és a dóm) és értékes gyűjtemény található itt, de a pezsgő, lüktető várost sem lehet kihagyni az összképből. Talán az NSZK-ban sikerült legjobban megvalósítani azt, hogy a város centruma ne hivatali negyed legyen óriási közlekedéssel, átrohanó élettel, hanem sajátos hangulatú és funkciójú kereskedelmi, kikapcsolódási térsége a településnek.

Még egy tanács. Ha műszaki cikkeket akarsz vásárolni, kerüld a „magyar” boltokat. Gyatra idegennyelv tudásunkat kihasználva, igen drágán árúsítanak sok esetben nem túl jó minőségű termékeket. Sokkal érdemesebb Tiefpreise-ért (tolvajárért) nagyáruházban, vagy más műszaki szakboltban vásárolni. Olcsóbban és jobban jár az ember. München üzletei egyébként felizgatóan szépek. De nézd a várost is, érdemes.

S már rohan is a vonat Salzburgon át Bécs felé. Salzburgról talán csak annyit, az Alpok alján, a „sasfészek” közelében fekvő barokk város ismét azon települések közé tartozik, amelyek elmulasztása pótolhatatlan veszteséget okoz. Máshol fel nem lelhető nemes báj lengi körül Mozart városát (akinek alakját eszfallt-rajz művészek is tényleg művészien idézik fel városszerte), s az ember közép-európaiasan ott-hon érzi magát már.

Miként Bécsben is, ahol a vonathoz már vártak. Innen az interrail útja egészen Nápolyig autóval vezetett. A történet az utolsó részben majd ott folytatódik, a Vezúv melletti város pályaudvarán.

Gáldi György

Bölcsföldi és az írógép

Bölcsföldi és az írógép

Amikor először találkoztak, Bölcshöldi furcsán, bizalmatlanul méregette a gépet. Már megint egy újabb idegen, felderítetlen tárgy. No lássuk csak! Ez a sok apró, fekete alapon fehér vajon mi lehet? És fűnt az a henger alakú izé, ami ide-oda rohangál? Csupa rejtelem!

Kénytelen leszek hozzányúlni, nem bírom tovább! Talán megtehetem.

A gép közben lustán, gúnyosan terpeszkedett az asztalon. Már megint egy dilettáns! Örökké ezek kínoznak. Azt hiszik, hogy mindenhez értnek, csak hozzá kell nyúlniuk a dolgokhoz, és a pusztá érintésüktől működni kezdenek. Ez a méla undor együttműködésük további tartama alatt sem szűnt meg.

Pedig Bölcshöldi a harmadik héten már elérte az óránkénti 10 betűs sebességet. Ha ehhez hozzávesszük még a túlórában végzett gyakorlat is, azt hiszem, figyelemreméltó a teljesítmény.

Bölcsföldi érezte, hogy minden igyekezete ellenére az írógép valami megmagyarázhatatlan tartózkodással viseltetik iránta. Úgy határozott, hogy az eredményes munka érdekében meg kell hódítania a gépet. Ennek érdekében még többet gyakorolt, még többet éjszakázott, még többet kínozte magát. Persze a gépet is, de erről mit sem tudott. Az egyéves eredménytelen önsanyargatás után feladta.

Az írógép fellélegzett.

A sóhaj által keltett szélroham szétvetette a termet, és komoly károsodást okozott az írógépben is. A vizsgálatra kirendelt szakértők megállapították, hogy a gép további használatra alkalmatlan. Bölcshöldi szomorú volt, önmagát hibáztatta, és több éjszakát álmatlanul töltött. Már-már az alkoholizmus borzalmas és kilátástalan útjára tévedt, amikor új gépet állítottak munkába.

Bölcsföldin újra valami furcsa borzongás futott át. Úgy érezte eljött az ő ideje.

De az új gép lustán, gúnyosan terpeszkedett az asztalon, és méla undorral tekintett rá ...

Ági

Gyakorlat

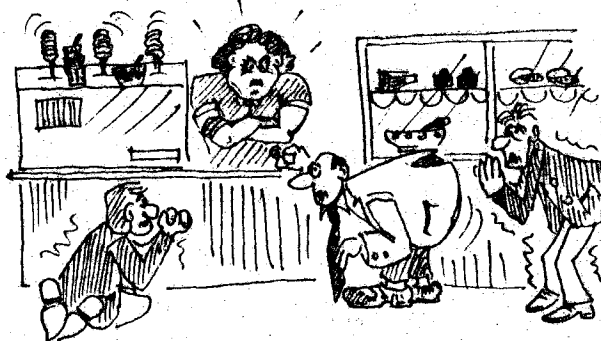
Néhány gondolat a külföldi termelési gyakorlatokról, nemcsak harmadikosoknak

Mi az oka annak, hogy erről a témáról írok éppen? Hiszen mindenki tudja, hogy karunk harmadéves hallgatói nyáron külföldi termelési gyakorlaton vesznek részt. Vagy mégsem? Idén ugyanis nem sikerült betölteni azt a létszámkeretet, amit karunk számára biztosítottak. Lehet, hogy nem vagyunk tisztában az utazás és kinttartózkodás feltételeivel? Ezen lehet segíteni. Tehát: a termelési gyakorlat három hetes, három szovjet városban, Rigában, Leningrádban és Moszkvában van. E három város egyedül is szép és azt a három hetet nemcsak itt kell eltölteni, hanem olyan csodálatos városokat is láthattok, mint Kaunasz, Vilniusz. A munkáról: dolgozni nem kell, a termelési gyakorlat félrevezetés! A szakmai rész tartalmaz néhány gyár- és üzemlátogatást, a program többi részét városnézés és kulturális rendezvények töltik ki. És ami a fő: három hétig ismerkedhettek az ott élő emberekkel, életükkel, szokásaival és gondolataival. Úgy gondolom, ez idő szerint az utóbbi az, ami a legtöbb meglepetést tartalmazza. Jó alkalom ez a három hét arra is, hogy az a kilenc ember, aki kimegy a tankörből összefűződjön és jól érezze magát. Akik már voltak kint, kellemes élményekkel tértek vissza. Tulajdonképpen ez az utolsó nyarunk, amit közösen tölthetünk el. Ez tehát a dolog egyik oldala. Van azonban egy másik is: a Tanulmányi és Vizsgaszabályzat, ami kötelezővé teszi a termelési gyakorlatot, a külföldi termelési gyakorlatot a Műegyetem hallgatóinak. Kicsit visszás helyzet ez, hiszen annyi hely nincs de legalább azokat be kellene tölteni, amelyeket a szerződésben vállaltunk. Úgy gondolom, nem érdemes ezt kihagyni, mindenképpen érdemes elmenni, legfeljebb kellemesen fogtok csalódní.

Palkó

J BÜFÉ

1987 február 27. 10 óra 52 perc. Színhely: J-büfé. Egy tankörtársammal ketten voltunk a büfében. Csend volt. Szünet előtti holtidő. Ő egy kávét kért, s míg vártunk a kávéra, a büfés hölgy felháborodva mesélte a következőt: "Nem értem, milyen kicsinyes emberek vannak itt. Lejön TAHÓKÁM, és kér egy nagyon finom személyzeti kávét. Utána letessz az asztalra 6 Ft-ot, és elviszi a kávét. Hát még egy legutolsó melós is ilyenkor hozzátesz még legalább egy 2-es jattot! Nem értem, milyen emberek vannak ITT....."

Elég tisztességesen felment bennem a pumpa: Az előző büfés hölgy idejében néha pont szünetben volt az áruátvétel, vagy netán "kis fekete legyek" voltak a tőrös rétesben, de pénzesés-probléma soha nem volt. Itt mi a helyzet? A 4 Ft 80 filléres üdítő italért nem tudom, az utóbbi 6 hónapban kapott-e valaki vissza 20 fillért az ötösből?

Olyan apróságokról nem is beszélve, hogy a 15⁰⁰ órai nyitvatartás is talán csak egyszer volt: Amikor tatarozták a büfét.....

Már év elején feltűnt ez a furcsa számolás. Ezt legtöbben úgy oldották meg, hogy nem itt étkeztek, hanem a Z, Ka, E, stb... büfékben, azt a néhai Colát meg "lenyelték", s az egész úgy feledésbe merült. Egészen február 27-ig. Ekkor gondolkodtam el másodszor ezen az egész dolgon, amikor a TAHÓKÁM kifejezéssel illette egy esetleg több tíz éve itt dolgozó professzort csupán azért, mert nem adott borralót ...

Remélem nemcsak én gondolkodtam el ezen. Talán más is. Mások is ...

Henrik

Felhívás

A BME KISZ-szervezetének balatonlellei KISZ-táborába jelentkezést hirdetünk meg azon csoportoknak, amelyek 1987. tavaszi és őszi félévének szorgalmi időszakában (május 1-31. és szeptember 1-30. között) a táborot használni szeretnék. A jelentkezéseket a férőhely alapján a jelentkezés sorrendjében fogadjuk el! A jelentkezés során előnyt élveznek az egyetemi csoportok, ezért a külső csoportok igényét csak a jelentkezési határidő lejárta után, az üresen maradt férőhelyek erejéig elégítjük ki. A jelentkezőknek a jelentkezés időpontjától számított két héten belül szállásdíjat kell befizetniük a KISZ-bizottság pénztárába. A szállásdíj egyetemi csoportoknak 50 Ft/fő/éjszaka, külső csoportoknak 90 Ft/fő/éjszaka. Nemleges, vagy késedelmes befizetés esetén a jelentkezés érvényét veszti. Jelentkezni csak személyesen a KISZ-bizottságon (K.I.51.) lehet, Herczeg Mónikánál.

Jelentkezési határidő:

március 20. (péntek) 14⁰⁰

Pályázat

A BME KISZ Egyetemi Bizottsága pályázatot hirdet idegen nyelveket (német, angol, orosz, arab, lengyel stb.) jól beszélő hallgatók számára, akik 1987. július 5-től augusztus 20-ig a kollégiumok nyári hasznosításában szálloda portásként működnének közre. A fent megjelölt időszak első vagy második felére külön-külön is lehet jelentkezni.

Kereseti lehetőség: kb. 8.000,- Ft/hónap. A munkaidő három műszakos.

Jelentkezni csak személyesen a KISZ-bizottságon (K.I.51.) lehet, Herczeg Mónikánál.

Jelentkezési határidő:

március 17. (kedd) 16⁰⁰

A pályázók közül 10-15 fő vehet majd részt a munkában. A pályázók közül nyelvtudás, rátermettség és kollégiumi helyismeret alapján választjuk ki munkatársainkat. További felvilágosítást a KISZ-bizottságon kaphattok.

ESÉLYEINK AZ EZREDFORDULÓN

Hogyan működjön az egyetem szervezete, miként hallassák a hangjukat a diákok az egyetemi döntésekben? Milyen legyen a tanulmányi és vizsgarend? Hogyan folyják az oktatók hallgatói véleményezése?

A BME szeptember 1-én életbe lépő Szervezeti és Működési Szabályzata, Tanulmányi és Vizgaszabályzata, illetve az Oktatók Hallgatói Véleményezését rendező szabályzata sok évre eldönti ezeket a kérdéseket.

Ma még nem késő: Te is belezölhatsz a szabályzatok alakításába.

MÁRCIUS 10-ÉN 16, 15-KOR AZ AUD. MAX-BAN

FÓRUM-ot tartunk ezekről a szabályzatokról.

Gyere el Te is, és mondd el véleményed!

A fórumot pódiumvita követi, mely már túlpillant az egyetem falain: hazánk jövőjéről szeretne elgondolkodni.

A címe:

ESÉLYEINK AZ EZREDFORDULÓN

Helye szintén az

AUD. MAX, MÁRCIUS 10-ÉN 18 ÓRÁTÓL

*****

vitavezető FARKAS ZOLTÁN, a Magyar Rádió riportere
A vita résztvevői:

HUSZÁR ISTVÁN	a Párttörténeti Intézet igazgatója
NAGY IMRE	a KISZ KB titkára
PETSCHNIG MÁRIA	a Közgazdasági Szemle szerkesztője
FARKAS JÁNOS	a BME Szociológia tanszékének vezetője
PUNGOR ERNŐ	akadémikus, BME

Gyere, Téged is várunk! BME KISZ Egyetemi Bizottsága

Filmszemle 1987

A tavalyinál is nagyobb érdeklődés mellett zajlottak a Filmszemle idei eseményei a Kongresszusi Központban.

1986-ban csak néhány filmet előzött meg felfokozott várakozás /elsősorban Gothár Péter: Idő van c. alkotását/, idén szinte minden, a nagyteremben vetített új film előtt kultúrált helyvadászat folyt.

Az új magyar filmek többsége színvonalas - ez volt osztrák származású, Magyarországon élő újságíró ismerősöm véleménye is-, és politizáló. A dokumentumfilmek az I. és II. világháborúhoz kapcsolódó eseményekkel foglalkoznak. Sára Sándor: Keresztúton c. filmje a székelyek meneküléséről szól, fődíjat kapott.

Játékfilmek sora szól az 50-es évekről, Gárdos Péter: Szamárköhögés c. alkotása 1956-ban játszódik, sők a mai témájú, valóságfeltáró film. Ez utóbbiak igencsak hasonlítanak egymásra /azonos figurák, témák, életszemlélet/, nemegyszer nyomasztóak. Gondolok itt például Gyarmathy Livia: Vakvilágban c. filmjére és a Zuhanás közben c. első rendezés alkotásra /Tolmár Tamás munkája/. Megtekintésük után az ember megkönnyebbülten kelt fel székéből, örült, hogy él, létezik, megeheti a táskájában hurcolt szendvicset. Nem is olyan szörnyű a világ, mint a filmek mutatják! /Igazak a filmek, de nyilvánvalóan sűrítmények./

Rengeteg a naturálisan részletezett, kemény verekedés - többen vernek véresre egy-egy szerencsétlent-, látunk elmebeteg férjével szinte elviselhetetlen társbérletben élő, állástalan, alkoholista, szorongó nyelvtanárnőt, /Pogány Judit alakítása a Zuhanás közben c. filmben/, -lélektelen szeretkezést, értelmetlen halált: ártatlan, fiatal emberek váratlan, tragikus végét.

Tolmár Tamás /aki eredetileg építészmérnök/ maga nyilatkozta: "Ezt a történetet rosszkedvemben írtam."

A már említett tanárno figura mellett találó tipust teremtett Wolf, a főszereplő fiú személyében /testreszabottnak tűnt a szerep Kaszás Attila számára./

A jómódban élő, magabiztos szőke fiú videókkal üzletel, még reprezentatív balettáncosnő élettársat is vásárolt magának. Elég egy banánhéj, amelyen a sikeres szépfiú elcsúszik, s megmutatkozik, milyen ingatag alapokon nyugszik ez az alvilági karrier.

Volt még egy elgondolkodtató momentum a film-

ben: Zsuzsa, a fiatal felszolgáló már előre fél az együttéléstől, a mindennapoktól, a küzdelemtől, a félig felépült háztól. Elmenekül onnan, hazamegy az anyjához, pedig szeretik egymást taxisofőr barátjával. Mig Wolf hófehér trikóban, elegáns lakásból/Régiposta utca/suhanó autóbába száll - addig a magárahagyott Gyuri /a taxisofőr/ egy-egy téglá beillesztésével küszködik, épülő házában.

A családi élet válságban van nálunk, valóban. A filmek nem a konfliktusok kiéleződését, azok természetét, okát ábrázolják már, hanem az együttélés megkopottságát/Gyarmathy Livia filmjében például, a középkorú munkásházaspár alakítói: Lukács Andor és Meszléry Judit/ az emberi kapcsolatok kiüresedését, a mérhetetlen közönyt egymás iránt.

Egymás/nemegyszer kölcsönös/ megosalása ma már nem nagy ügy. Nem téma. Viszont veszélyben vannak a gyerekek, erre hol direkt, hol indirekt módon, nagy felelősséggel mutatnak rá az új filmek. Meglepő érettségük is: mindent látnak, mindent értenek, sokkal többet, mint amit szüleik sejtene. /Ha egyáltalán odafigyelnek rájuk./

A filmvetítések utáni meghajlásokon a gyerekszereplők hatalmas tapsot kaptak.

Például Gárdos Péter: Szamárköhögés c. filmjének bemutatása után, amely egy 10 éves fiú szemével, egyetlen család életének bemutatásával emlékezik 56-ra.

Az egyik legsikeresebb - és fődíjas- filmben, Rózsa János: Csók, anyu-jában is fontos szerep jut a gyerekeknek, a Gondviselés /rendezte: Erdőss Pál/ pedig egyenesen arról szól, hogyan küzd egy börtönviszát házaspár azért, hogy visszakapja nevelőszülőkhöz került két kisgyerekét.

Erdőss Pál az Adj király katonát és a tavalyi Filmszemlén bemutatott Visszaszámlálás c. filmjeiről ismert, mindkettő több díjat hozott számára itthon és külföldön egyaránt.

Legújabb filmjét ugyanaz a stílus jellemzi, mint az eddigieket /jobb szó híján nevezzük dokumentaristának/, régi főszereplője is ismét Ozda Erika. Az ő - változatlanul- realista, kemény világa mégsem olyan komor, mert időnként egy-egy "JÓEMBER-gesztust" adagol: megjelenik egy-egy jó nevelőtiszt, jó gyámúgyas stb. Az ifjú szülők visszakapják gyermekeiket - ez végeredményben happy end. A Vakvilágban, a Szépleányok, a Zuhanás közben világa könnyörtelenebb, végkifejletük tragikus.

A Banánhéjkerिंगő és a Csók, anyu oldottab alkotás. Rózsa János korábbi filmjei közül a

Tókfocit és a Vasárnapi szülőket szeretném megemlíteni /1976-ban ill. 1979-ben készültek./

Kiélezett szituációban ugyan, de a Csók, anyu Kalmár családja A TIPIKUS, MAI KÉTYGYZERMEKES CSALÁD /bizonyos szempontból, mert korántsem él mindenki ilyen jó anyagi körülmények között/ Tagjai egy fedél alatt élnek, ám alig találkoznak, cédulákon üzengetnek egymásnak, innen ered a cím: "Csók, anyu". A családfő éjszakákig GMK-zik, a mama idegenvezető, folyton lőt-fut. A nagylány szeretne végre egyszer elbeszélgetni az apjával pályaválasztási terveiről, ám a beszélgetés egyre halasztódik.

Az általános iskolás kisfiú /Gévai G. Simon ját-sza fantasztikusan/hetek óta nem jár iskolába, egy szekrényben lakik, onnan szemléli a maga eszkábálta szuper-távcsővel a felnőttek kusza életét. Mindent lát, hall - és nagyon bölcs. Ő világosítja fel jóval idősebb nővérét, aki apjuk barátjába, a Dokiba szerelmes, hogy a fiatalember mamájukért van oda. Látja azt is, hogyan részegedik le saját osztályfőnöke, aki családlátogatásra érkezett, ám a szülőket nem találja otthon. A nagymama halálhírétől kiborult nővér gyorsan, rutinszerűen előkapja a szekrényből az aprósüteményt, előveszi a legjobb konyakot, szegény tanárnő talán sohasem ivott ilyet.

Ez az epizód, ahogyan a magányos, már nem fiatal tanárnő körülkémlel a minden kényelemmel felszerelt, pompás házban /"Minden szinten fűrdőszoba!"-mondja volt szeretőjének a telefonba/, félve nyúlva a konyakos üvegért, nehogy meglássák, majd egyre felszabadultabban, vihogva kortyolgat belőle, fenékgig - a film egyik legjobb jelenete. A tanárnőt alakító Bánsági Ildikót megérdemelten díjazta a szakmai zsűri.

Ez az alig-család/aforgatókönyvíró Vámos Miklós jóvoltából/ az utolsó pillanatban még visszatáncol a szakadék széléről. Megrendíti őket a kétségbeesett nagylány öngyilkossági kísérlete, s elhatározzák, ezután minden héten "családi napot" tartanak. Igen, ez erőltetetten hangzik /az is/, de az egymás iránti jószándékot mutatja. Itt a családtagok tulajdonképpen szeretik egymást /a szülők talán csak szerettek, mostanra elhidegültek, de nem gyűlölködnek/. A majdnem-tragédiát az okozza, hogy nincs idejük egymásra. Az egyéneket hibáztatjuk, hogy agyonhajszoják magukat, folyton rohannak, mert éjszakákig dolgoznak?/Ez a cikk is éjszaka íródik./ Kényszerpályán mozog szinte minden felnőtt ember - ezt tükrözik legújabb filmjeink.

"Nem tudunk élni!"-sóhajtott föl mögöttem egy néző, Gyarmathy Livia filmje után.

program

márc. 2. 20 ⁰⁰	LANDLER MOZI Tűzvonalban
márc. 4. 19 ⁰⁰	TÁNC TANFOLYAM
márc. 5. 20 ⁰⁰	Pályatévészettek Köre Drogfogyasztás Magyar- országban Előadó: Dr. Cserne István pszichiáter
21 ⁰⁰	ÖNISMERETI KÖR Vezeti: Sipos Zsuzsa pszichológus
márc. 8. 19 ⁰⁰	KÖZLEK-LIK
márc. 9. 20 ⁰⁰	LANDLER MOZI Nindzsa színre lép
márc. 10. 20 ⁰⁰	KOLLEGIUMI POLITIKAI FÓRUM Értelmiségpolitika, értel- miségeképzés Előadó: Dr. Bánleky Pál OVI igazgatója
márc. 11. 19 ⁰⁰	TÁNC TANFOLYAM
márc. 12. 20 ⁰⁰	ÖNISMERETI KÖR
20 ⁰⁰	KÉRDEZZ, az orvos válaszol..
márc. 15. 19 ⁰⁰	KÖZLEK-LIK
márc. 16. 20 ⁰⁰	LANDLER MOZI Montreáli bankrablás
márc. 18. 19 ⁰⁰	TÁNC TANFOLYAM
márc. 19. 20 ⁰⁰	ÖNISMERETI KÖR
márc. 22. 19 ⁰⁰	KÖZLEK-LIK
márc. 23. 20 ⁰⁰	LANDLER MOZI Lenni vagy nem lenni
márc. 25. 19 ⁰⁰	TÁNC TANFOLYAM
márc. 26. 20 ⁰⁰	LANDLER SZINHÁZ Vendég: DUMA DUO : Egy MŰ-faj sem az IGAZI
márc. 29. 19 ⁰⁰	KÖZLEK-LIK
márc. 30. 20 ⁰⁰	LANDLER MOZI Carmen

IRODALOM

SAROK

Ágai Ágnes:

Kamaszságok

Nem szeretem azokat a felnőtteket,
akik úgy kezelik a kamaszkort,
mint egy lábön kihordott gyermekbetegséget.

Imádom a havarkodó felnőtteket:
heló, csávó, amároltál már a kis csajjal?
Ilyenkor azt szeretném mondani:
Sir, jobban áll Önnek,
ha nosztalgiázik.

Szüleim rólam tömören:
egyik fülén bē, a másikon falra hányt borsó.

Peti a röntgenképét
tette az igazolványába.
Az ellenőr hosszasan forgatta,
és megkérdezte, miért nincs pecsét rajta.

Addig nyújtózzál, amíg a takaród ér -
intelmez Apa.
No igen. Ki mint veti ágját,
addig ér a takarója.

És aztán? - kérdezték a srácok.
Aztán semmi.
Egyáltalán semmi?
Egyáltalán semmi.
Ennyire beleestél?
Ennyire.

Őcsém megkérdezte:
mi az, hogy buzi?
mondom: kicsinyítés,
olyan, mint az izgi.
Ugy gyerekek is meg lehet
mindent magyarázni.

Amikor megcsókoltam,
reszketett az ajka,
aztán sirt és közben nevetett.
Ugye te nem vagy olyan? - kérdezte.
Megráztam a fejem: nem,
én egészen más vagyok.

Ugye beengedsz, hogyha kopogok?
Ugye meghallasz, hogyha sutógok?
Ugye elhiszed, amit gondolok?
Ugye megtartasz, hogyha maradok?
Ugye elengedsz, hogyha akarok?

A kisgyerek azt kérdezi: miért?
a nagyobb: mikor?
a felnőtt: minek?
az öreg: meddig?
a vén: micsodát?

Életbűvész az,
aki két szék között is állva marad.

Volt: kutyám, macskám, békám,
aranyhörsögöm és gilisztám.
Gyűjtöttem: címkét, szalvétát,
bélyegét, sztárfotót és cipőfüzőt.
Kaptam: intőt, rovót, dioséró oklevelet,
bronzérmét, pofont és influenzát.
Van: igazolványom, szemüvegem,
zsebpénzem és magamhoz való eszem.
Nincs: részvénypapírom,
ballisztikus rakétám,
keménykalapom és rendérzékem.

De hát miért? - kérdezte Anya.
Csak - feleltem, és vállat vontam.
Nem értelek - rázta a fejét és sirni kezdett.
Az anyák csak addig értik a gyerekeiket,
amíg azok nem tudnak beszélni.

Azt szeretem a híradóban,
hogy olyan, mint egy dokumentumfilm,
amatőr szereplőkkel, profi rendezővel,
erkölcsi tanulság nélkül.

A jó nevelés ismérvei:
kedves egészségére, fogadja őszinte...,
kellemes ünnepeket, remekül áll neked,
ó, milyen kár érte!

Nagymama úgy bánik velem,
mint egy kisgyerekekkel.
Ha Jutka feljön hozzám,
azt mondja:
Jól van gyerekek, csak
mossatok szépen kezét előtte.

Lődörögni jó.
A céltudatos pihenés
majdnem olyan fárasztó,
mint a munka.

REJTVÉNY

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1																					
2																					
3																					
4																					
5																					
6																					
7																					
8																					
9																					
10																					
11																					
12																					
13																					

Az ábra két, egymástól cikcakkban haladó vonallal elválasztott rejtvényt és 29 fekete négyzetet tartalmaz. A meghatározásokat soronként adjuk. Feladat a két rejtvény megfejtése, a közöttük húzódó választóvonal meghúzása és a fekete négyzetek helyének meghatározása.

VISSZINTES:

1. R. Strauss operája - iskolai tantárgy.
2. Kenya híres futója - tetejére út - növényi szaporítószerv - iskolatípus volt.
3. Izomkötő - győzelem - későn megy haza - szolmizációs hangok.
4. Oltás névadója - becézett Attila - fémtárgyat tisztít - csen.
5. Rendfokozat - következmény - kubai város.
6. Fűrdőruha - hivatásos lovas - inni ad - kiejtett betű - relé egység betűi.
7. Messze - összeismertető - gondol.
8. A tantál vegyjele - mocsár - feleslegesen - rövid nyári nadrág - sivatagi állat.
9. Zománc - adós - mongol uralkodói cím volt.
10. Luxemburgi és Osztrák gépkocsik jelzése - becézett női név - részesrag - szövegbe told - angol helyeslés.
11. Dunántúli város - katonai szövetség rövidítése - Finnország finnül - pamutszövet.
12. Csavar - vés - halkan mond.
13. Spanyol népi tánc - Győr-Sopron megyei község.

FÜGGŐLEGES:

1. Ókori görög filozófus.
2. Alföld - nem ebbe az irányba.
3. Puhafém - szigetlakó nép - adoptálás része.
4. Állatövi /latinul/ - növény.
5. Újítás.
6. Menyasszony - opus rövidítve - monda.
7. Csomagolóanyag - Zoli egynemű betűi - ókori császári fejdísz.
8. Körültekintő - feltételes kötőszó - Tadzsikisztán része.
9. Bolgár város.
10. Az argon vegyjele - kása páratlan betűi - motívum - Baranya megyei község.
11. Iható folyadék - kiejtett betű - cserje.
12. A Bohémélet c. opera egyik szerepe - lám - névelő - egyik sportlétesítményünk rövid neve.
13. Romániai város - zuhany - az európlum vegyjele.
14. Töröksíp - soha.
15. Egyenlőségi.
16. Vet - múltidő jele - Magyar festő /Béla/.
17. Kül-tői sóhaj - öltöny része - a kripton vegyjele - személyesnévmás.
18. Ismer - tetejére - morzejel - duplán mesealak.
19. Gyomnövény - szőlővessző.
20. Rómi egyik színe - kikötő - Európa Kupa.
21. Ibsen műve.

papír

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó : Boros András
 Felelős szerk. : Tóth János
 Főszerkesztő : Illés Árpád

Készítették: Papp József, Gáldi György,
 Kelemen László, Lengyel Sándor,
 Benézett még: Erika
 Címeiket irt : Judit